

بورجی بابل (*)

رزگار لوتفی

داستانی دیتنه وهی بابهت و بیروکهی یه که می چیرۆکه کانی ئیره، له داستانی هیچ هه ریمیکێ تری دنیا ناچیت، وهک ئه وهی خو بکه وی و له خه زینه یه کی گه وردها بو زهنگیا نه یه ک بگه ریتیت، بو ئه م مه به سته، هه مدیسان ده بو له ماشینه که م جیا بیه وه، دووباره هه سته ره فیه قیه کی نیوه ری دام بگری و تا لئی دوور بکه ومه وه، زبزی، وهک خیه تیه کی چرچول، نازی له شی بته نی و هه یبه تی پیشووی بگوریت، دلنیا بوونی نه ده ویست، هیشتا جیه کی قوفله ناوه ندیه که ی له گویمه ده زینگیه وه، ئه ورۆ شه ش رۆژ بو پیاسه ی ئیوارانم نه کردبوو و ته نیا به کاری رۆژانه مه وه سه رقالم بووم، پیاسه ی ئیواران بو ته ندروستی باشه، دل و دهروون پاراو دهکات، ئاوریک بو دواوه ده ده مه وه؛ ویکرای گلوپه کان کوژاونه ته وه و ته نیا نیونی سه ر شووشه ی نووسینگه که م داگیرساون. موبایله که م ده ردینم و ته له فوونه که ی ماله وه ده خمه سه ر سه ما:

"که میک درهنگ دیمه وه، ئیه نانه که تان بخون."

قه ره بالغیه که ی رووبه رووم سهیره!

ماشینه کی پر له کووله که ئاپوره ی گرتوه.

- کووله که ی جوانان هه یه .. ئه لئی روحی به شه ره!

روحی به شه ره! تو بلیتی روحی به شه ره نارنجی بی و من نه مزانییی؟!

نازانم چۆن وهلامی ئه وه مه مو موشته ریه ی بی ده درتیه وه و هاوکات فریای بانگه وازیش ده که ویت، به وردی لئی دهروانم و تا ئه و شوینه ی بۆم ده گونجی سیما و ئاکاریان به زهینم ده سپیرم؛ رۆژتیک له چیرۆکی که مدا به دهنگمه وه دین و یارمه تی چینی ته ونه که ییم ده دن، چریکه یه ک به قاچی راستمدا ده گه ری و له مووره غه ی پشتما ده مۆلیت.

هۆی بی جووله بییمه؟

نازانم.

سهیران نابه دل ته له فوونه کهی داخست. هه میسه و بووه و قهت له نۆرم ناکه ویت، شهوان پی ناخۆشه درهنگ برۆمهوه، ههز دهکا پیکهوه سفره که بچنین و له قههه بالغیدا وه بییتچین.

"بییییییی!"

- ئه وه هۆشت له کوپیه کابرا!؟

ئهم ماتۆرسوارانه بو هارووزاوان؟! ویزه ویزه، وهره وهره؛ ده لیتی په لاماری هیلان که هیان دراوه! تا دهگمه کافه کاژه، ده بی بیست خوله کی تر دهوام بیتم، بیتم هه ل دینم و چریکه کان تیده په پینم. بیری بابه ک ده که ومه وه؛ بی نه وه، قاوهی ئیسپریتسو و لیدوانی کافه لوتفی نییه. ژماره کهی دهگرم؛ "مۆشته ره کهی مه ورتیدی نه زهر، دهر ده سترهس نه میباشه د." ئه غلبه ئه ئه دهنگناسکه وه لام ده داته وه. ئه مشه و نۆره چیرۆکه، پیاسه یه کی ئیواره، دیداری چهند هاوړی، قاوه یه کی ئیسپریتسو و ئه گهر به خته وهر به سووژیه کی باش نیچیرمه؛ شه وگاری پاییزیش بی گومان ده بیه مالتیت، ده بیه تیزاب و به ناخی دیه نه کانی ده ورو به رما رۆ ده چم، گویم قولاغ ده کهم، تیوتیوهی نیگام ده دم، هه ستم راده گرم و پنتک به پنتک له دۆزیک ده گهریم سه ره داویکی تیدا بدۆزمه وه.

- سه لام کا که یوان.

هوشیاری هاوړیمه، هه مان دوو چه رخی سالانی زووی پییه، چ چا و برسی! نیوهی بانهی له سه ره تا پویه، که چی هیشتا هه ر کلاسیک ده تا ژوئی! چریکه که قاچی چه پیشم ده گرتیه وه. ده لیتی تیر پیکت پییه به لالوقی قاچمای ده هیته و تا مووره غه ی پشتم ناوه ستیتته وه، پشوویه ک دهگرم، هوتیل سامان شانیه له منه، دارته له کهی ته نیشته وهک نیزه کی جهنگاوه ریکی که ونینه له په نایدا چه قیوه، کاتیک ئه م هوتیله چی کرا، بو ماوه یه کی دوورودرێژ بوو به ده سته واژهی سه رزاری دانیشته وانی شار، به لام ئیستا، ئیستا کهم ناوی نایهت و ئه وه هاوچه شنه کانین سه ره له ئاسمان ده سوون، بانه، له دۆخی تازه لاویدایه؛ کتوپر بالای کیشاوه و به ره به ره خه ریکه سمیلتی بوو و دهنگی گر و به ژنی ده شنیتته وه.

سهیران نه یوت ئه مه بیته وه، ئه وه بکره، ئه وهشت له بییر نه چیته؛ هه ر خیرا ته له فوونه کهی داخست و

پیه وندییه که مانیه پچری، چریکه که تا دی به ته وژمتر ده بی. جاروبار ده بی پی بو رابگرم و هه لوتیسته یه ک بکه م، ده لیتی گریه ک له مووره غه ی پشتما ده له مه ی به ستوه، وهک ئه وهی چنگالیکت له ناو قه دی رسته ی ده ماره کانم خسته بی و پر به توانستی خۆت باتدابی و تا ته و او نه تگلۆلان دین، ده م به ده م هه ل تپیت چابیتته وه. ئه م کرده یه گشت رایه لئی ده ماره کانیه کیشاوه و له لووتکه ی لیکپساندا هیشتوونیه تییه وه، له به رده می رتیبواربانکه کاندنا پشوویه ک دهگرم، سه ره به ری رۆژ تا ئیواره ئه م شوسته یه جمه ی دی! دهرگای بانکه کانی ئیره به چوارچیه کانیان نامۆن، که چی هیشتا تموچی ئه م موشته ریانه ناشکی و ئان به ئان نه نگوستیان له سه ره دوگمه ی ده زگاگان ده سپرینیت.

"وام نامه حدود با کارمۆزد هیجده ده سه ده!"

"وام پانسه د میلیۆن ریالی با شه راییتتی بازیه رداختنی عالی!"

"..."

ده که ومه بیری جووله که کانی سی هه زار سال له مه و به ر، سی هه زار سالی ره به ق، شیبازی پارهبه قه رزدا نه کانیان له گه ل ئیستای ئیره دا به راورد ده که م؛ گوپرانکارییه کی ئه وتویان به سه ردا نه ها تووه. ته نییا جووری دراوه کانیان گوپراوه و به س:

"جووله که که داوینی عه با ئه ستوره خه تخه تییه که ی کو ده کاته وه و له سه ره کورسییه گوپزینییه که داده نیشیت، ریشه پانه خه نه یه که ی له مست ده گری و سی/چوار جار هه لیده سپرینیت، پاشان به ئه نگوست، بری یاری به نه رمانکی گوپچکه ی ده کات و بزهی ده کاته وه و له تا پزی سه رمیزه که ده روانیت. گلینه کانی چهندان جار هه راو و ته نگ ده بنه وه، هیشتا دردۆنگی له نیگای نه تاراوه و له ده لاقه ی چاوه کانیرا، رووپه ری تا پۆکه و سیمای هه لچرووسکاوی وه رزیره که ی به رانبه ری هه لده سه نگینیت، پاشان ده ست ده با له چه که مه جه ی میزه که ی به رده می، کیسه یه کی مه خمه لی بچووک ده ردین و گریکه ی شل ده کاته وه و هه لیده رپرتیتته سه ر میزه که، دوا ی ماوه یه ک هه لبه زین، لیره کان داده مرکین، خۆر له ده لاقه به رزه که ی هۆلی عیماره ته که وه به پارچه ونبووه کانی خۆی شاد ده بیته وه و په یته پیتا هه لده بریسکیت؛ لی هینده ناخاپه نیت هه ست ده کا پارچه کانی له شی، بیبه زه بیانه له هیلکه دراوون و

تۆزالی جهسته يان وه پئيراره و بئ دهماخ كه وتوونه وه .
- يهك .. دوو .. سئ .. چوار ئەمەش دوانزە،
ئەم دوانزە ليريه بو شەش مانگە . ئەگەر پاش ئەو ماوه يه
نەتوانی بيانگه پئيرته وه، مال و مەزراکەت هەراج
دەکرئ و بەهره کەشی دەبرئ .

موشته ريبه كه به ئەستەم لەبەر تەوژمی سەرماي
كوليرگازيبه كه هەل دەستئ و دەست دەبا چەك / پوولە كه
لە بەر پئوه بەری بانگە كه وەر دەگرئ و دواي سپاس و
پئزانينكي زۆر، پاشه و پاش دەكشيتته وه و شان دەكاته وه
بەناو گەرماي تاقە تپروو كينئ شەقامە كەدا ."

كاتيک به خەستی ليرە دادەبرئيم و هەوساری خەيالئ
بەردە دەمە وه، ژانی چريکه كەشم هپور دەبیتته وه و مەيلي
هەنگاونانی دووبارەم دەبزوئیت، تەونی سەره تايي
چيرۆكه كەم بەدلە و ئەگەر كەمئ تراو و برئ پەمزاي
بكرئ، لەوانه يه بئير لە بلا و كرده وهی بکەمە وه، چرای
سەر چوار پئيرانه كه سەوزه، بەهەلە داوان شەقامە
لاوه كيبه كه دەبرم و پئ دەنيمە سەر شۆسته كەي ئەوبەرم،
دەگەمە بەر راستەي نووسينگە كانی خانوبەرە، تاقوتە را
دانه خراون و لە دەمودوي مردوو دەكەن، ليرە وه هالاوي
كەساسيبه كه يان دەژنەقم؛ بۆنيك لە قوماشي
كاسيبه كەي خۆم، تاميک لە هەمبانه ي بۆتوبيه كەم!

- سەلام كاكا!
- سلاو كاكا جهواد؟ حالت چۆنە؟ ئەوه بۆ ليرەي؟
- وه لالا چ بۆشم، ديسان وه شوون مالي ئيجاره وهم.
- ئەي ئەو ماله ي بۆم دۆزبته وه؟
- وه لالا كاكا وه دەردم نيبه خوار، فرە گران بوو.
"..."

جهواده، موشته ريبه كەي ئەمروم؛ چوارشانه يه كی
بالا به رزی مووكال، به تاقه قاچيک و جووتئ چپوشه قی
ئيبستيله وه، هپشتا سەرگوزشته تالە كەي بەری نەداوم و
وهك سپال بەسەر گبان و روحدا تلبساوه تە وه، كەچی
وهك جنۆكه لەبەر دەمدا سەوز بۆتە وه و دوكانه و
دوكانيه تي:

(- كاكا مالي ئيجاره تان ههيه ؟
- جا بۆ لە دەم دەرگاوه؟ تە شريف بيتنه ژوور.
- هەر ليرە باشه، پله ي موغازه كە تان بولە نده، بۆم
سەخته بيمە ناو.

- ئەي من چكارەم برا، دا پيئت هەلبيتنه .. ئەها ..
هپواش .. ئەها .. زۆر باشه .. سەراميكە كان لووسن ..

وربايه نەخزيتت.
- مەمنون كاكا .
- مەمنونی ناوی برا، فەقەت زەحمەت بکيشه له سەر
ئەم سەندە لیبه يان دانیشه . ئەمەيان به من نزیکتره .
- دەسخۆش .

- به له هجەتا دياره خەلکی بانه نیت؟
- بانه يي نيم، وه لئ يه جوورايي بانه ييشم!
- يانی چی؟!
- يه عنی هەم بانه ييم و هەم بانه ييش نيم!
- كوئجكاوت كردم، ئەكرئ كەمئ شی بکەيتته وه؟
- وه لالا برار من لەكم، ئەهلی بۆروجيئردم، لۆرستان!
وه لئ خەيلي وه قته هام لە بانه . حەتتا يه جوورايي له
خاکی بانه ريشەم دەواندوو!

- ريشه؟!
- بەلئ، ريشه . پايەكم لە ئاربه يا دەفن بووه!
- پايەكت لە ئاربه يا دەفن بووه؟!
- داستان ديئري براگەم، نويسه نده ي گەرەكه .
- ئيتفاقەن من ئاشقی ئەم جوۆره داستانانەم، كارم
داستانه، ئەگەر حەوسەلەت هەبئ و بتوانی داستانه كەتم
بۆ بگيئربته وه، لەوانه يه بته كەمە كارەكتەري سەرەكی
داستانيكي باش .

- خالوو واز بيتنه! داستان چ فايده ديئري؟ من مالي
ئيجارەم گەرەكه، ئيجاره!
- ئيتفاقەن قازانجی زۆره، پاداشته كەي، ماليكي
ئيجاره ي شيكه به دلئ خۆت!
- يه عنی ئەگەر من داستانەكەم تاريف بکەم، تۆ
ماليكي ئيجارەم بۆ دەستويا ئەكەي؟!

- دلئيا به، من هەموو سەعی خۆم ئەكەم، ماليكت
دەسكەوئ به دلئ خۆت.
- چتەور شروع بکەين؟
- سەرەتا خۆت به خويته ران بناسيئنه، دوايي
داستانه كەت وه گيئره .

- فرە خاسه . ئەهه .. سەلام ئەزیزان . وهختان به خيئر .
ئەگەر گەرەكتانه من بناسن، ئەمە شناسنامە ي منە: من
ئينسانيكي بەدبەختي چولاغەم، دەرماندە يه كی بي پام،
بيئ كەسي بيئ سوودم . سەرباري مەردوم و جامعەم،
وه دەرد هپچ شتتيگ ناخوهم . حەتتا ناتوانم شەلواريكي
ناقاييل بکەمە پام، سوؤب كە بيدار ئەوم، ئيببتدا فكر له و
رووزه ئەكەمە وه ئەبيئ چ بکەم؟ چۆن كارەكانم ئەنجام

- نا برار، به عدهن شوئۆفتم ههر لهو بانه دهفنیان کردوو، وهلن موقهئیننم بووگه ته غهزای سهگه یلی ئهوه مهنتهقه!

- وهک ئاگادار بی، ئیستاش ئاربهبا مینی لی ماوه؟
- خالوو گیان ئه لانیس پره له مین، په نجاه/شهست سالی دیکهش کیتفه کانی کوردستان پاک ناون، له چهند نه سلی ئایه نده شا ههر قوریانی ئه سینتی.

- باشه ئهه هه موو مینه بوچی؟

- چۆن بوچی خالوو؟! بو مؤهافیزهت!

- مؤهافیزهت له چی؟!

- له م کیان و سه رزه مینه.

- خو ئیره خه تی سفری مه رزی نیبه! تازه ئه گهر خالی سفریش بی، خو ئه وه نیبه له زۆربه ی ولاتانی دنیا مه رز بوونی مه تریالی خو ی له دهست داوه، چ بگا به وه ی مینریش بی؟!!

- ئاخه برار ئه وان دوشمن ده روونی و بیروونیان نیسه!

- ئه ی ئیمه بو هه سمان؟!!

- چووزانم خالوو! چووزانم! من ته نیا مال ئیجاره م گهره که، مال ئیجاره!

به ره به ره خری مانگ له بابۆس مه ودا ده گری و به ره وه عهرش هه لده کشیت، بریک لیتی ورد ده به وه و نه خشی سه ر رو په ره که ی تاو تو ده که م، له سیمای پیریکی نوورانی ده گه ریم و پتر پیوه ی هه لاو گیر ده بم؛ تریفه که ی هیند به هیزه چاوه کانم به شه واره ده خات و پیم هه له نگویت. ره ته له ده به م و هه نگاویک پیتشتر هه لته دیردیمه ناو جوگه له ی قه راغ شوسته که، که له که ی ئه ژنۆم ده ز پیتی و موو چرکه کانی مووره غه ی پشتم، له بیر ده چنه وه. له م لاو لای خو م هه لده پروانم و به ئه سته م دیمه وه سه ر پی، به ره ده ستم رووشاون و خوینیان تیزاوه، چیتر ناروانه ئاسمان و هه ول ده دم به شه له شه ل هه نگا و بنیم، ده/پانزه شه قاو به ره و پیتش ده جوولیم و ده مه وجی هوونی تاکسییه ک رامده گری.

- شه قامی بیمارستان!

خودا وه یحه سینتی وهک من ده حه سینیتته وه، خو م ده خزینمه ناو بیتشه که وه و ده سته پر بازنه که ی دایکم ده که ویتته راژه ندم، به ره به ره زیره ی که له که ئه ژنۆم هیور ده بیتته وه و گوئی بو ئاهه نگه را که فارسییه که ی تاکسییه که راده گرم؛ شو فیره گه نجه که سه ر له نجه

که وتۆته وه، به هه وای ریتمی موزیکه که، ورده شه پۆل به له شیا ده گه ری، هه ست ده که ی مه چه کی ژنیکه و ناوه ناوه باز نه یه کی زیری پیدا تیده په ری.

له بهر کتیبفرۆشی ئایه نده داده به زم، دوو ریز نا، چوار ریز ئۆتۆمبیل سه ر یه ک که وتوون و لموزیان له پاشه لی یه ک جووت کردوو، شه قامه باریک و زه رده له که برستی نه ماوه، له ژیر تایه ری ئه م ریزه ئۆتۆمبیله دا هانکه به تی، ده گه مه بهر پیتشخانی کتیبفرۆشییه که، رۆژنامه کان له دم پیتشخانه که دا ده سته چن کران و سنگیان به ره ورووم هه لئاوه:

"شیکه ستی خیفه تباری بارزانی"

"شوخییه مۆزحه کی ریفرا ندۆم"

"پایانی رۆئیایی ئیستیقلال"

"..."

یه ک به یه ک تیترو سه ردپی و تاره کان به بهر چاوما ریزه ده رۆن؛ ههر یه که وه چهندان جار، بو ئه وه ی به زینیان بسپیترم و دواتر بیانکه مه سووژه ی چیرۆکه کانم، هه ولتیکی ئه وتویان ناوی. هیند به زه قی سنگی لا په ره ی رۆژنامه کانیان رازاندۆته وه ده لیبی گه رده نده ی خشلن له سه ر مه رمه ری سنگیکی به فرین، به ره به ره چریکه کانی پشتم به ته وژمتر ده بن، خیری کرینی رۆژنامه کان ده به خشمه وه، کافه کاژه چهند هه نگاوی تری گه ره که. سه بران ته له فوونه که ی بی ئه وه ی داوای شتی بکا داخست، ژنیکی گه نج شان له شانم ده کوتی و نیو خول ده سوو ری، گورج ته ویلی تیکه دنی و مه ودام لیده گری. "شکه ستی.. مۆزحه کی.. ئیستیقلال". ده گه مه بهر ده واخانه یه ک، ده رگا شووشه به نده که ی کافه کاژه م به جی هیشتوه، وه رده سوو ریم و موو چرکه کانی پشتم به یلاقم ده که ن، خو م له توونا و توونی پیلکانه کانی کاژه ده دم، مۆسیقای فارسی ناو هۆله که و ره وری ئۆتۆمبیله کانی شه قام ده خنکیتی، یه ک، دوو، سی گه نج و ههر یه کیان به ته نیا له سه ر میزتیکی چوارکه سی دانیشتون، هیچ کامیان سه ریان له سه ر مۆایله کانیان به رز ناکه نه وه، ده چه سوو چه ته ریکه که ی خو م و له سه ر کورسییه کی دارین داده تلیسیم، دوو باره ژماره که ی باهک ده گرمه وه: "موشته ره کی...". دیسان هه مان خاتونه. "شوخییه.. رۆئیایی.. بارزانی". گارسۆنه که ده زانیت به چی سوکنا بیم دیت؛ ده بل ئیسپریتسۆیه کم له بهر داده نی و تیزه بزه یه کم ئاراسته ده کات، وه لام وهرنا گریته وه،

دەفتەرەكەى باخەلم جینگلیه تی، چ پر ههست
 فارسسیه كەى دەلاوینیته وه ئو گۆرانیبیژه. گه نجان
 هیتشتا سهریان نهوییه و شاشه ی مۆبایله کانیان
 ده تریفینیت، پینووس ده خه مه سه ر لاپه ره یه کی سپی،
 وشه دیت؛ وه ک کانیاویکی وشکارۆ سه رچاوه ی گرتبی.
 وه ک زامیکی کۆن کولابیتته وه و به ستینی لاپه ره که
 بخووسینیت:

(شه رفخان که کورسیبه کی له ریزی پیاوماقوول و
 ریشسپی و گه وره کانی شار بۆ ته رخانکرا بو، به نه سه تم
 له جیتی خۆی هه ستا و پشتی راست کرده وه و به یارمه تی
 گۆچانه نه خشیتراره که ی، خۆی گه یانده پشت تریبۆنه که،
 به رله وه ی ده ست به قسه بکا، چاویلکه چاوبازنه بیه کانی
 له باخه لی ده رهینا و ئه وه حه شیمه ته ی پچ به سه ر کرده وه
 که تا به ر بیبا چهنه قاته کانی ئه وه به ر کشابوون و
 ئالاره نگا وره نگه کانی ده ستیان که رویشکه ی ده کرد،
 قومیتک ئاوی له په رداخه نانۆکه خوارده وه و کۆکیبه ناو
 مستی و وتی:

خه لکی به شه ره فی شار!

ئه مرۆ ئیمه لیره کۆبووینه ته وه تا خه ونی له میژینه ی
 ئه ژداده کافمان بینه دی و په رده له سه ر بیبا یه ک لادین
 که له قوناغه جوربه جوره کانی میژووی ئه م هه ریمه دا
 نه ماتتوانیوه به شیوه یه کی شیوا، له سه ر بناغه ی
 قه لاکۆنه که ی شار جیتی بکه ینه وه و وه ک ناسنامه ی
 شاره که مان به دنیای بناسین، هه موومان ده زانین که
 هیچ ولات و شاریکی دنیا نییه پیکهاته یه کی
 په مزواییان نه بچ و وه ک ناسنامه ی ده شه ره کانیان
 نه باناساندیت؛ ته نیا ئیمه ماوین که سه ره رای
 میژوو یه کی دووردریژ و خاوه نداریه تی کولتورویکی
 مه زن، نه ماتتوانیوه په مزیک بۆ شاره که مان رۆ بنیین و
 خۆمان هه لکیشینه ریزی شاره ناسنامه داره کانی جیهان.
 به ریزان!

ئیسنا که به هیمه تی هه ندی له پیشه نگه دلۆسه زه کانی
 شار، توانیومانه له دلی سووقمانی ئه م قه لاکۆنه وه دووباره
 بورجیک بنیاد بنیینه وه و بیکه ینه ناسنامه و فه خری
 شاره که مان، هیوادارم دیسانه وه شه ره ده ندووه کانی چون:
 شاری و لادیبی، گه ره کبازی، تا قم و ده سه ته چییه تی و
 ئالاکه ریه تی نه بنه هۆی ئه وه ی که وه ک سالانی زوو
 رانواندن ئه م پیکهاته گرنگه په کی بکه وی و دووباره
 بمانبه نه وه بۆ سه ر خولگه بچ سه مه ره که ی رابوردوومان،

به وه هیوایه ی ئه م جارهبان، به گیانیکی له خۆبوردوو و به
 میتشکیکی پر ئه زمونه وه لیره کۆ بووبیتینه وه و ویکرا
 به پیر ئه م رووداوه گرنگه وه هاتبیتین.
 ئینشائه لالا.

۵۲ ی ۹ ی ۳۱۴۱ ی کۆچی هه تاوی.

هیتشتا شه ره فخان کاغه زی وتاره که ی نه پیتچا بووه که
 یه کیکی له ناو جه ماوه ره که وه ده نگی هه لیری و وتی:

- ئیمه دانیشتووی گه ره کی سۆرانین که ده که ویتته
 رۆژه لاتی شار، ئه و بورجه ی دروستتان کردوه روو به
 ئیمه ده لاقه ی تیدا نییه!

یه کیکی دی بۆی ستانده وه و وتی:

- به ره و باکووریش ده لاقه ی تی نه گه راوه.

یه کی دی وتی:

- له جیا ناوه که ی، با مۆنیومینتی چه کوچ و داسی
 له سه ر بچه قینین.

یه کی تر وتی:

- ئیمه زۆربه مان موسلمانین، ئه گه ره به دیموکراسییش
 بچ، ده بی مۆنیومینتی مانگیکی سی شه وه ی له سه ر
 دابنریت.

یه کی دی وتی:

- شین ره نگیکی له به ر دلانه، با بورجه که به م ره نگه
 ئاسمانیه پرازیته وه.

- سه وز ره نگی ژبانه وه یه، سازکردنی ئه م بورجه،
 خالی وه ره خانیکی گرنگه بۆ شاره که مان؛ با به ره نگه
 سه وز وه رازیته.

...

هه ره که ی شتیکیان وت و بوو به هه راوهۆریا.
 شه کانه وه ی ئالاکان تا ئه و ناسته په ره ی گرت که ده توت
 په شه بایه کی چه توون هه لیکردوو و پیناچی به م زووانه
 دامرکیتته وه.

په نادده ستیه که ی شه ره فخان، کۆنه جوویه کی پیر بوو؛
 ده می برده په ناگوئی وتاریبژه که و به ده نگه به رز وتی:

- بورجی بابل! بورجی بابل پر به پیستیه تی. ئه م
 بیبا به رزه جگه له م ناوه فه رامۆشکراوه، هیچ ناویکی تری
 لی ناکالیتته وه!

* کتیبی "سه رده می دیرین"، به شی "به دیه تیان"، نایه تی
 "یازده".